DOMSTOLENS DOM (andra avdelningen)
den 5 mars 1998 *

I målet C-199/94 P och C-200/94 P REV,

Compañía Internacional de Pesca y Derivados SA (Inpesca), bolag bildat enligt spansk rätt, Bermeo (Spanien), företrätt av advokaten Maria Iciar Angulo Fuertes, Biscaya, delgivningsadress: advokatbyrån Ernest Arendt, 8—10, rue Mathias Hardt, Luxemburg,

sökande,

angående resning avseende domstolens beslut av den 26 oktober 1995 i de förenade målen C-199/94 P och C-200/94 P, Pevasa och Inpesca mot kommissionen (REG 1995, s. I-3709),

i vilket de andra parterna är:

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av juridiske chefsrådgivaren Francisco Santaolalla Gadea och juridiske rådgivaren José Luis Iglesias Buhigues, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg,

och

Pesquería Vasco-Montañesa SA (Pevasa), bolag bildat enligt spansk rätt, Bermeo (Spanien), företrätt av advokaten Maria Iciar Angulo Fuertes, Biscaya, delgivningsadress: advokatbyrån Ernest Arendt, 8—10, rue Mathias Hardt, Luxemburg,

* Rättegångsspråk: spanska.

meddelar

DOMSTOLEN (andra avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden R. Schintgen samt domarna G. F. Mancini (referent) och G. Hirsch,

generaladvokat: S. Alber,
justitiesekreterare: R. Grass,

efter att ha hört generaladvokaten,

följande

Dom

1 Compañía Internacional de Pesca y Derivados SA (nedan kallat Inpesca) har, genom ansökan som inkom till domstolens kansli den 12 februari 1996, med stöd av artikel 41 i EG-stadgan för domstolen framställt om ändring i domstolens beslut av den 26 oktober 1995 i de förenade målen C-199/94 P och C-200/94 P, Pevasa och Inpesca mot kommissionen (REG 1995, s. I-3709, nedan kallat domstolens beslut).

2 Genom det omtvistade beslutet har domstolen med tillämpning av artikel 119 i domstolens rättegångsregler ogillat de överklaganden som Pevasa och Inpesca anfört mot förstainstansrättens beslut av den 28 april 1994 i de förenade målen T-452/93 och T-453/93 (REG 1994, s. II-299, nedan kallat förstainstansrättens beslut), med motiveringen att de var uppenbart ogrundade.

3 Nämnda överklaganden syftade för det första till ogiltigförklaring av förstainstansrättens beslut, för det andra till ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 18 december 1990 och den 8 november 1991 (nedan kallade de omtvistade besluten), genom vilka klagandenas ansökningar om finansiellt stöd från gemenskapen, enligt rådets förordning (EEG) nr 4028/86 av den 18 december 1986 om gemenskapens åtgärder för strukturella förbättringar och anpassningar inom sektorerna fiske och vattenbruk (EGT L 376, s. 7), för att bygga ett frysfartyg för fiske av tonfisk har avslagits, för det tredje att kommissionen skulle åläggas att vidta nödvändiga åtgärder för att bevilja klagandena det nämnda finansiella stödet och, för det fjärde, att kommissionen skulle förpliktas att utge skadestånd för den skada som dess handlande förorsakat.

4 Av domstolens beslut framgår särskilt att det var med rätta som förstainstansrätten ansåg att talan om ogiltigförklaring hade framställts efter utgången av den tidsfrist som föreskrivs i artikel 173 i fördraget, att yrkandena om att förstainstansrätten skulle ogiltigförklara de omtvistade besluten sammanflöt med de yrkanden om ogiltigförklaring som förstainstansrätten hade avvisat, att yrkandena om att förstainstansrätten skulle ålägga kommissionen att vidta vissa åtgärder stred mot domstolens fasta rättspraxis, enligt vilken domstolen inom ramen för en granskning av lagenligheten av en rättsakt med stöd av artikel 173 i fördraget inte är behörig att utfärda sådant åläggande, att yrkandena om skadestånd som syftade till att erhålla samma belopp som det gemenskapsstöd som de hade förvägrats och att de grundades på samma ogiltighetsgrunder som framförts i yrkandena om ogiltigförklaring, varför det utgjorde ett förfarandemissbruk, och slutligen att övriga yrkanden var avhängiga av ogiltigförklaringen av förstainstansrättens beslut, varför de inte skulle prövas.

5 Sökanden har yrkat att domstolen skall

— förklara att ansökan om resning kan upptas till sakprövning,

— upphäva domstolens beslut och följaktligen ta upp den talan om ogiltigförklaring som anförts vid förstainstansrätten avseende de omtvistade besluten till sakprövning,

— ogiltigförklara de omtvistade besluten,

— ålägga kommissionen att, i enlighet med artikel 176 i EG-fördraget, vidta nödvändiga åtgärder för att bevilja dem det finansiella gemenskapsstöd som de har begärt,

— förklara att talan om ersättning för den skada som de lidit till följd av kommissionens beteende kan upptas till sakprövning och är välgrundad med avseende på artiklarna 176, 178 och 215 i EG-fördraget,

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

6 Pevasa har i sitt yttrande stött Inpescas yrkanden.

7 Kommissionen har yrkat att domstolen skall

— avvisa resningsansökan,

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

8 Sökanden har anfört tre omständigheter som den betecknar som nya och av avgörande betydelse, och vilka, enligt sökanden, utgör skäl för ändring av domstolens beslut: för det första en skrivelse från domstolens justitiesekreterare av den

27 november 1995, för det andra revisionsrättens årsrapport för budgetåret 1994 (EGT C 303, 1995, s. 1), för det tredje omständigheten att det frysfartyg för fiske av tonfisk som stödet begärdes för har byggts och tagits i drift, vilket har attesterats genom ett certifikat från Anabac av den 8 februari 1996.

9 Vad avser den första av dessa omständigheter har Inpesca, efter att ha delgivits domstolens beslut, begärt att från domstolens justitiesekreterare få en komplett kopia av förhandlingsrapporten och generaladvokatens ställningstagande "för att ta del av skälen till beslutet, med hänsyn till att punkt 16—29 i beslutet inte ger någon ledning". Den 27 november 1995 svarade domstolens justitiesekreterare att enligt instruktion för justitiesekreteraren av den 23 februari 1989 (EGT L 135, s. 55) kan parterna inte få tillgång till förhandlingsrapporten samt att generaladvokaten har hörts, men att han inte har yttrat sig skriftligen.

10 Sökanden har i detta avseende understrukit att förhandlingsrapporten enligt artikel 119 i rättegångsreglerna är av avgörande betydelse för att inleda det särskilda förfarandet som skall föregå ett beslut om avvisning. Enligt artikel 18 fjärde stycket i EG-stadgan för domstolen består det muntliga förfarandet bland annat i uppläsning av referentens rapport. Om parterna inte får ta del av denna rapport, kan de inte vara säkra på att en handling som är av avgörande vikt för beslutet verkligen har upprättats. En korrekt och lojal tillämpning av artikel 119 i rättegångsreglerna kräver även att generaladvokaten hörs. För att artiklarna 164, 166 och 168 i EG-fördraget skall respekteras, måste generaladvokaten vid offentligt sammanträde avge ett motiverat förslag till avgörande i mål vid domstolen. Detta förslag utgör en oumbärlig garanti för rättssäkerhet vid tolkning och tillämpning av fördraget.

11 Vad avser den andra omständigheten som åberopats till stöd för resningsansökan har Inpesca gjort gällande att det framgår av ordalydelsen i revisionsrättens årsrapport för budgetåret 1994 att "de exempel på slöseri och dålig förvaltning av gemenskapsmedel som återfinns i talrika revisionsrapporter från revisionsrätten utgör

omfattande bevis för behovet av gemensamma ansträngningar så att kommissionens förbättringsprogram kan slutföras och den alltför slappa hållningen 'de budgeterade medlen skall förbrukas' kan ändras till en hållning som betonar valuta för pengarna". Dessa observationer från revisionsrätten motsvarar svarandens ståndpunkt i den ursprungliga talan. Domstolen har ogillat överklagandena utan att över huvud taget nämna dessa brister i kommissionens förvaltning.

12 För det tredje har sökanden hävdat att den fullgjort sina skyldigheter enligt förordning nr 4028/86 utan att därmed ha erhållit det ekonomiska stöd som den begärt. Sökanden har nämligen låtit bygga ett frysfartyg för fiske av tonfisk, kallat "Txori-berri", vid Astilleros Balenciaga de Zumaya (Spanien), vilket sedan den 12 mars 1992 fiskar i fiskevattnen runt Seychellerna, Madagaskar och Komorerna, vilket framgår av Anabacs certifikat av den 8 februari 1996.

13 Kommissionen anser att ingen av de uppgifter som svaranden har åberopat uppfyller villkoren för att resning skall kunna beviljas. Kommissionen har särskilt gjort gällande att omständigheterna att parterna inte har fått ta del av förhandlingsrapporten och att generaladvokaten inte har avgivit skriftligt förslag till avgörande var kända för domstolen vid den tidpunkt som den meddelade sitt beslut och att dessa omständigheter inte kunde ha påverkat beslutets innehåll. Att revisionsrättens rapport offentliggjordes efter det att beslutet meddelades kunde inte heller det påverka tvistens lösning på ett avgörande sätt. På samma sätt var förhållandet att fartyget hade byggts och tagits i drift väl känt för sökanden innan beslutet meddelades och hade inte kunnat påverka beslutets innehåll på något sätt.

14 Enligt ordalydelsen av artikel 100.1 i rättegångsreglerna kan domstolen efter att ha hört generaladvokaten, utan att föregripa sitt beslut i saken, inom stängda dörrar genom dom avgöra huruvida ansökan om resning kan tas upp till prövning.

15 Det skall inledningsvis anmärkas att enligt artikel 41 första stycket i EG-stadgan för domstolen får framställning om ändring av en dom endast grundas på upptäckten av en omständighet som kan utöva ett avgörande inflytande på ärendets utgång och som när domen meddelades var okänd för domstolen och för den som begär ändring.

16 Det framgår inte av stadgans ordalydelse att ett beslut kan bli föremål för resning. I förevarande fall rör resningsansökan emellertid ett beslut att med tillämpning av artikel 119 i rättegångsreglerna avvisa överklagandena på den grunden att det var uppenbart att de var ogrundade. Detta beslut har samma verkan som en dom där överklagandena ogillas, varför en ansökan om resning kan anföras gentemot ett sådant beslut, om det upptäcks en ny och avgörande omständighet (se i detta avseende dom av den 7 mars 1995 i mål C-130/91 REV, ISAE/VP och Interdata mot kommissionen, REG 1995, s. I-407, och av den 16 januari 1996 i mål C-130/91 REV II, ISAE/VP och Interdata mot kommissionen, REG 1996, s. I-65).

17 Domstolen har vid upprepade tillfällen fastslagit att resning inte är ett medel för överklagande utan är ett särskilt rättsmedel som gör det möjligt att få en lagakraftvunnen dom upphävd på grund av de omständigheter som låg till grund för domstolens avgörande. Resning förutsätter att det framkommer nya faktiska omständigheter som förelåg före meddelandet av domen, som fram till dess var okända såväl för den domstol som meddelade domen som för den som har ansökt om resning och som, om domstolen hade kunnat ta dem i beaktande, skulle ha kunnat medföra en annan utgång i tvisten (se bland annat dom av den 16 januari 1996 i det ovannämnda målet ISAE/VP och Interdata mot kommissionen, punkt 6).

18 Sökanden har till stöd för sin ansökan åberopat vissa uppgifter i skrivelsen från domstolens justitiesekreterare av den 27 november 1995. Dessa uppgifter rör emellertid de förfaranderegler som är tillämpliga när domstolen avgör ett mål genom beslut och särskilt de för domstolen välkända förhållandena att generaladvokaten inte avger ett offentligt skriftligt förslag till avgörande och att parterna inte får ta

del av referentens rapport i sådana fall. Dessa uppgifter utgör således inte nya omständigheter som kan utgöra stöd för en ansökan om resning.

19 Vad avser revisionsrättens årsrapport skall det anmärkas att den som mest rör sakfrågan i de mål som Pevasa och Inpesca har väckt vid förstainstansrätten, medan domstolens beslut endast avser frågor som rör talans upptagande till sakprövning vid förstainstansrätten och överklagandena mot förstainstansrättens beslut om avvisning. Det är således uppenbart att denna rapport inte kunde ha haft ett avgörande inflytande på tvistens lösning.

20 Intyget om att det fartyg för vilket gemenskapsstödet begärdes nu har byggts och satts i drift saknar på samma sätt helt relevans vad avser det beslut som nu är föremål för ansökan om resning. Denna omständighet var dessutom känd för sökanden långt innan domstolen avgjorde målet genom beslut, varför den inte kan betecknas som en ny omständighet.

21 Ansökan om resning mot domstolens beslut skall därför avvisas med tillämpning av artikel 100.1 i rättegångsreglerna.

Rättegångskostnader

22 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökanden har tappat målet, skall den ersätta rättegångskostnaderna. Pevasa skall i enlighet med artikel 69.4 förpliktas att bära sina kostnader.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (andra avdelningen)

följande dom:

1) Ansökan om resning avvisas.

2) Inpesca skall ersätta rättegångskostnaderna.

3) Pevasa skall bära sina kostnader.

Beslutad vid sammanträde inom stängda dörrar i Luxemburg den 5 mars 1998.

R. Grass
Justitiesekreterare

R. Schintgen
Ordförande på andra avdelningen